

Muu osapuoli: United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)

Tuomiolauselma

- 1) Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY 4 artiklan 3 kohdan c alakohtaa ja pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevista menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1.12.2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/85/EY 13 artiklan 3 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että toimivaltaisten kansallisten viranomaisten, jotka toimivat tuomioistuinten valvonnassa, selvittäessä tosiseikkoja ja olosuhteita, jotka koskevat turvapaikanhakijan, jonka hakemus perustuu sukupuolisesta suuntautumisesta johtuvan vainon pelkoon, väitettä tällaisesta suuntautumisestaan, kyseiset viranomaiset arvioivat hakijan hakemuksensa tueksi esittämiä lausumia ja asiakirjoja tai muita todisteita pelkkiin stereotyyppisiin käsityksiin homoseksuaaleista perustuvilla kuulusteluilla.
- 2) Direktiivin 2004/83 4 artiklaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklan valossa, on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että tällaisen selvityksen yhteydessä toimivaltaiset kansalliset viranomaiset kuulustelevat turvapaikanhakijaa yksityiskohtaisesti tämän seksuaalisista tottumuksista.
- 3) Direktiivin 2004/83 4 artiklaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1 artiklan valossa, on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että mainitun selvityksen yhteydessä kyseiset viranomaiset hyväksyvät näytöksi esimerkiksi sen, että asianomainen turvapaikanhakija suorittaa homoseksuaalisia tekoja, alistuu ”testeihin” homoseksuaalisuutensa selvittämiseksi tai esittää todisteina videotallenteita tällaisista teoista.
- 4) Direktiivin 2004/83 4 artiklan 3 kohtaa ja direktiivin 2005/85 13 artiklan 3 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että kyseisen selvityksen yhteydessä toimivaltaiset kansalliset viranomaiset pitävät asianomaisen turvapaikanhakijan lausumia epäuskottavina vain sillä perusteella, ettei hän ole vedonnut sukupuoliseen suuntautumiseensa saadessaan ensimmäisen kerran tilaisuuden selostaa vainon syitä.

⁽¹⁾ EUVL C 171, 15.6.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 2.12.2014 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta
(Asia C-196/13) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivit 75/442/ETY, 91/689/ETY ja 1999/31/ETY — Jätehuolto — Unionin tuomioistuimen tuomio, jossa jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen todetaan — Täytäntöönpanon laiminlyönti — SEUT 260 artiklan 2 kohta — Rahamääräiset seuraamukset — Uhkasakko — Kiinteämääräinen hyvitys)

(2015/C 046/06)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Recchia, A. Alcover San Pedro ja E. Sanfrutos Cano)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato G. Fiengo)

Tuomiolauselma

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut SEUT 260 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia tuomion komissio vastaan Italia (C-135/05, EU:C:2007:250) täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä.

- 2) Italian tasavalta veloitetaan maksamaan Euroopan komissiolle "Euroopan unionin omat varat" -tilille tämän tuomion antamispäivästä tuomion komissio vastaan Italia (EU:C:2007:250) täytäntöönpanoon asti puolivuositain uhkasakko, joka lasketaan tuomion antamista seuraavan ensimmäisen puolivuotiskauden osalta sen päättyessä ja jonka lähtökohtainen määrä on 42 800 000 euroa, josta vähennetään 400 000 euroa jokaista kyseisen tuomion vaatimuksia vastaavaksi muutettua paikkaa kohden, joilla on vaarallisia jätteitä, sekä 200 000 euroa jokaista muuta mainitun tuomion vaatimuksia vastaavaksi muutettua paikkaa kohden. Kaikkien seuraavien puolivuotiskausien osalta jokainen puolelta vuodelta maksettava uhkasakko lasketaan puolivuotiskauden päättyessä edelliselle puolivuotiskaudelle vahvistetun uhkasakon määrän perusteella ja sitä alennetaan samalla tavalla sen mukaan, kuinka monta paikkaa, joita todettu jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen koskee, on muutettu vaatimuksia vastaaviksi kyseisen puolivuotiskauden aikana.
- 3) Italian tasavalta veloitetaan maksamaan Euroopan komissiolle "Euroopan unionin omat varat" -tilille 40 miljoonan euron suuruinen kiinteämääräinen hyvitys.
- 4) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 207, 20.7.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 11.12.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Nejvyšší správní soud – Tšekin tasavalta) – František Ryneš v. Úřad pro ochranu osobních údajů

(Asia C-212/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 95/46/EY — Yksilöiden suojelu — Henkilötietojen käsittely — Yksinomaan henkilökohtaisen tai kotitaloutta koskevan toiminnan käsite)

(2015/C 046/07)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja: František Ryneš

Vastapuoli: Úřad pro ochranu osobních údajů

Tuomiolauselma

Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY 3 artiklan 2 kohdan toista luetelmakohtaa on tulkittava siten, että sellaisen kamerajärjestelmän käyttämisen, joka tekee henkilöistä kuvataallenteen, joka tallennetaan kovalevyn kaltaiselle jatkuvasti tallentavalle laitteelle, ja jonka luonnollinen henkilö on asentanut kotitaloonsa suojatakseen talon omistajien omaisuutta, terveyttä ja henkeä, kun tällä järjestelmällä valvotaan myös julkista tilaa, ei ole katsottava olevan tietojenkäsittelyä, joka suoritetaan yksinomaan henkilökohtaisessa tai kotitaloutta koskevassa toiminnassa kyseisessä säännöksessä tarkoitettuihin tavoin.

(¹) EUVL C 207, 20.7.2013.